

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΓΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι, ἀρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ αρ. 12.
Ἡ συνάγωγὴ εἶναι προσηλυτικῆς ἰκτατος ἢ κατ' ἐπισημοῦ
ἐν δύο ἴσας δόσεις.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΤΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐν Ἑλλάδι, ἀρ. 22, ὡς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ ἐν τῷ Νέῳ Ἀθήναις.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λην. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 15 Ἀπριλίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΝ: Ἡ ἐορτὴ τῆς ἐξόδου ἐν Μεσολογγίῳ. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά. — Ἐπιστολαί. — Ἡμερολόγιον. — Βιβλιογραφία. — Ἀπαντήσεις ἐν τῷ ἑρωτήσῳ. — Διηγήματα.

ΦΥΛΑΧΟΙ: Φιλαδελφίαν Λεοφῆ ἀναμνήσεις περιηγήσεως ἐν Σουδάν, μεταφράσεις Ἑλίας Σ. Σούτζου. — Οἱ Φιλέλληνες. — Κρητικαὶ παραδόσεις, ἀπὸ Ἰ. Δ. Κουδουλᾶκη. — Ὁ Περιπλανώμενος Ἰουδαίος. — Ἡ Μαυροβουνιώτισσα (μυθιστόρημα). — Ἐθνογραφικά.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΞΟΔΟΥ ΕΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΩ.

Τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἡρωϊκῆς ἐξόδου τῆς ἐνδόξου φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου ἐν ἔτει 1826 (10 Ἀπριλίου) πανηγυρίζει κατ' ἔτος διὰ τῶν πλατῶν τῆς μέσων καὶ τοῦ μεγάλου τῆς ἐκθεσιασμοῦ ἡ πόλις τοῦ Μεσολογγίου. Δὲν πανηγυρίζει δὲ ταύτην κατὰ τὴν 10 Ἀπριλίου, ἀλλὰ τὴν ἐσπέραν τοῦ Λαζάρου καὶ τὴν Κυριακὴν τῶν Βατίων. Οὕτω καὶ ἐφέτος ἀπὸ τῆς Πέμπτης προκήρυξις τοῦ κ. Δημάρχου ὑπέμνησε τοῖς πολίταις τὴν μεγάλην ἐορτὴν ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς δὲ τὴν κίνησιν καὶ τὴν σπουδὴν πρὸς μεγαλοπρεπέστερον πανηγυρισμὸν τῆς ἐξόδου κατεβλήθη, ὥστε ἡ ὄψις τῆς πόλεως ἂν καὶ κατὰ τι ἐορτάσιμος ἀπὸ τῆς 25 Μαρτίου, ἐντελῶς μετεβλήθη, ἡ κεντρικὴ ὁδὸς μετεβλήθη εἰς εὐανθὴ κήπον δειδρύλλια, ἐφ' ὧν ἀνηρτήθησαν φανοὶ ποικιλόχρωμοι ἐστήθησαν ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου σημάτια πολυπληθεῖς ἐκδεσμὸν τὰ παραθύρα τῶν καταστημάτων καὶ τοὺς ἐξώστας τῶν οἰκιῶν. Παντοῦ ἐφέροντο δαφνοστόλιστοι αἱ εἰκόνες τῆς ἐξόδου καὶ πολλῶν ἀρχηγῶν τοῦ Μακρῆ καὶ τοῦ Βότσαρη, τοῦ Τρακούπη καὶ τοῦ Σιλωμοῦ, τοῦ Βύρωνος καὶ τοῦ Φαβιέρου καὶ ἄλλων ἔλειπε μία μάνη, ἡ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Μεσολογγιτῶν, ἡ εἰκὼν τοῦ Ραζιδότσικα, ἡ ἔλλειψις τῆς ἦτο ἐπαίσθητὴ καὶ ἀπεφασίσθη εὐθὺς ὡς κατασκευασθῆ ἡ εἰκὼν ἐκείνου, δαπάνη τῶν πολιτῶν συνεισενεγκόντων ἀμέσως δραχ. 500. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος ἰδίως, μέχρι τοῦ Ἡρώου, ἡ ὁδὸς παρῖστα τι τὸ ἐνθουσιῶδες, τὸ συγκινητικόν. Πανηγυρίζει ἐνθουσιῶδες τὰ ὅλα. Οἱ ναοὶ σηματοδοτοῦσι μετέχουσι τῆς τελετῆς, ὁ στρατὸν τοῦ πελίκου ἐπίσης σηματοδοτοῦσι καὶ δαφνοστόλιστοι πανηγυρίζει καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ ἐγείρεται

τρόπιον μετ' ἐπιγραφῆς: «εἰς μνήμην τῆς ἐξόδου τῆς ἐνδόξου Φρουρᾶς Μεσολογγίου, ἡ ἀπόγονος Φρουρᾶς Μεσολογγίου». Τέλος πρὸ τοῦ κήπου τοῦ Ἡρώου, εἰς ἀπόστασιν 50 βημάτων, ἐστήθησαν δύο ἀπαράμιλλα τρόπαια ἐξ ὕλων, τηλεβόλων, σημαῖων κλπ., ὡς καὶ καλλιτεχνικῆ ἀψίς, ἐφ' ἧς ἀνεγινώσκοντο διάφορα ἐπιγράμματα. Τὰ πάντα διεκοσμήθησαν ἀνταξίως τῆς μεγάλης τελετῆς, μόνον ὁ κήπος τοῦ Ἡρώου παρίσταται ὡς καὶ πρὶν ἀνευ ἐορτασίου περιβολῆς. Ἐκακίστη ἡ φιλόκαλος ἐπιτροπὴ καὶ ὁ καλλιστος δήμαρχός μας διὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην, ἂν καὶ ὡς πολλοὶ δικαίως φρονοῦσιν, διὰ τὴν δόξαν διὰ τὴν ἐξορτὴν ἐδάφη δὲν ἠδύνατο νὰ εὐρεθῆ στολισμὸς ἀνταξίως. Μετὰ τὴν διακόσμωσιν τῆς πόλεως, ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τοῦ Σαββάτου, οἱ κώδωνες τοῦ ἁγίου Σπυριδῶνος, τοῦ ναοῦ δηλ. ἐκείνου, εἰς τὰ ἅγια τοῦ ὁποῦ εἶχον προσέλθει οἱ μάρτυρες τῆς ἐξόδου, ὅπως μεταλάβωσι τῶν Ἀχράντων μωσῆριων ἐκάλουν τὴν πόλιν εἰς τὴν ἐσπερινόν. Περὶ τὴν 5 1/2 ὥραν προσήλθον πασαὶ αἱ ἀρχαί, πασαὶ ἡ πόλις, ὡς εὐχρηθῆ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὴν ἐξοδὸν πεσόντων. Παρίστατο ἐκεῖ ἐν συντριβῇ καὶ πόνῳ ψυχῆς ἀρρήτω, ἡδικημένοι καὶ περιφορημένοι ὑπὸ τῆς πολιτείας οἱ ἐπιζῶντες μαχηταὶ τῆς ἐξόδου εἰς τιμὴν τῆς ἀνδρίας τῶν, εἰς ἐνδειξιν ἐγνωμοσύνης ἡ Πολιτεία δὲν ἀπένευμεν αὐτοῖς εἰ μὴ ἓνα χαλκινὸν Σταυρὸν, εἰς ὃν δὲν ἀποδίδεται οὐδέμια τιμὴ. Χθὲς ἔτι ἐκνηδεύθησαν μαχηταὶ τῆς ἐξόδου καὶ εἰς τὸν ἐνδοξὸν νεκρὸν τῶν δὲν ἀπενεμήθησαν τιμαί, διότι δὲν ἔφερον τὸ Παράσημον τοῦ Σωτήρος, οἱ σωτήρες οὗτοι τοῦ γένους, ἀλλὰ τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἀγῶνος. Οἱ περιφρόνησις, ὅποια ἀχαριστία! Περὶ τοὺς ἐνδοξοὺς τοῦτους ἥρωας διηγουμένους τὰ κατὰ τὴν ἐξοδὸν συναθροίζονται πολλοί. Ἐπελθούσης τῆς νυκτός, φωταγωγεῖται λαμπρῶς ἡ πόλις, καὶ ἰδίως ὠρατὸν θέαμα παρίστασι τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα. Περὶ ὠραν δ' ἐβδόμην ἡ μουσικὴ ἀνακρούει τὸν ὕμνον τῆς ἐξόδου καὶ ἐκκινεῖ πᾶς ὁ λαὸς μετὰ τοῦ κλήρου πορευόμενος πρὸς τὸ Ἡρῶν. Δυσκόλον εἶναι νὰ περιγράψῃ τις τὸ ὠρατὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς θέαμα τῆς ἐπιβλητικῆς ταύτης πομπῆς. Προηγεῖται ἡ εἰκὼν τῆς ἐξόδου ἐν μέσῳ δαφνῶν καὶ παρακολουθεῖ ἐνθουσιῶν καὶ συγκινηνέως ὁ λαὸς ὀλοκλήρου τῆς πόλεως. Ὑπὸ τῶν ἐνθουσιῶδεις ἤχους τῆς μουσικῆς καὶ τὸ χρυσοῦν σελαγισμὰ τῶν φάτων διαφαίνεται πῆλος αἰγλήν λευκὴν ἀναδιδῶν ὁ κήπος τοῦ Ἡρώου, ἐν ᾧ πλῆθος πολὺ ἐσπευσε νὰ καταλάβῃ θέσιν. Δυστυ-

χῶς ὅμως μολίς ἐψάλη κατανακτικὴ εὐχὴ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὴν ἐξοδὸν πεσόντων καὶ ἤρχισεν ὄμιλῶν περὶ τῆς ἐξόδου ὁ κ. Βωρίλας, ἀνεμὸς φοβερός μετὰ λεπτῆς βροχῆς ἐνοκλήφας διέλυσε τὸ πλῆθος. Σημειωτέον δ' ὅτι μολονότι ἡ ὄψις τοῦ οὐρανοῦ ἦτο γαληνιαία, ὁ λαὸς ἀνεμνε τὴν ἐπελθούσαν βροχὴν, καὶ τοῦτο διότι κατὰ παραδόξον σύμπτωσιν, τὴν ἀέμνηστον νύκτα τῆς ἐξόδου καὶ ὁ οὐρανός, πρὸ τοῦ τελευμένου μαρτυρίου ἐδάκρυσε καὶ ἐρράντισε τοὺς προμάχους τοῦ Μεσολογγίου, τακτικῶς δὲ σχεδὸν ἔκτοτε ταύτην τὴν ἐσπέραν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν βρέχει!

Β.

Τὴν Κυριακὴν τῶν Βατίων, ἀπὸ βαθείας πρωίας ἤρξατο ἡ κίνησις, ἡ ἡμέρα ἀνέτειλε λαμπροτάτη, αἱ ἑδοὶ ἦσαν πλήρεις ἀνθρώπων. Ὁ ναὸς τοῦ Ἁγ. Σπυριδῶνος ἦτο τὸ κέντρον τῆς συναθροίσεως. Ἐτέλειτο ἐκεῖ μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὰς πολιορκίας καὶ τὴν ἐξορτὴν ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου πεσόντων Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων. Περὶ ὠραν 8 1/2 παρετάθη ὁ στρατός καὶ περὶ τὴν 9 ὥραν ἐξῆλθε τοῦ ναοῦ ὁ Κλήρος. Ὄρατον ὄντως ἦτο τὸ θέαμα τῆς θρησκείας ἐν σεβασμῷ περιστοιχούσης τοὺς ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος μεγαλοπρεπῶς ἀνδρας. Προηγεῖτο πλῆθος λαοῦ κρατούν ἐν χερσὶ δάφνην, εἰπετὸ ἡ μουσικὴ ἀνακρούουσα διάφορα ἐμβατήρια καὶ εἶτα ὁ Τίμιος Σταυρός, αἱ σημάτια τῶν ἐκκλησιῶν, τὰ ἐξαπτερυγα, φανοὶ καὶ λαμπάδες καὶ μέσῳ τούτων δαφνοστεφῆς ἡ εἰκὼν τῆς ἐξόδου, ἡ κατόπιν ἤρχετο ὁ κλήρος, αἱ ἀρχαὶ καὶ πᾶσα ἡ πόλις. Διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν ἡ πομπὴ ἐφθασεν εἰς τὸ Ἡρῶν, ὅπου καὶ πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν μέσῳ βαθυτάτης συγκινήσεως ἀνέγνω θερμὴν ὑπὲρ τῶν πεσόντων εὐχὴν, μετ' ἧς ὁ ἱατρός Ε. Νίδερ μετὰ τοῦ κ. δημάρχου κατ' ἐντολήν τοῦ ἐν Ἀθήναις Φιλ. Σουλλόγου Παρασσῶ κατέθηκαν ὠρατὸν στέφανον ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν προμάχων τοῦ Μεσολογγίου, ἀμέσως δὲ μετὰ τοῦτο ὁ ἀρχιμουσικός κ. Μάγγελ εὐλαβῶς προσέφερον εἰς τὸν δήμαρχον ὠρατὸν ὕμνον τῆς ἐξόδου μελοποιηθέντα παρ' αὐτοῦ καὶ ἀφιερωθέντα τοῖς προμάχοις τοῦ Μεσολογγίου. Τούτον δ' εὐθὺς λίαν ἐπιτυχῶς ἀνέκρουσαν ἡ μουσικὴ, προσθέσασα νέαν συγκίνωσιν. Ἐν μέσῳ δὲ χειροκροτημάτων ἀνῆλθε τὸ βῆμα ὁ δήμαρχος Μεσολογγίου κ. Παπαδόπουλος καὶ ἀπήγγειλε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας καὶ κατόπιν ταύτου πόνημα θερμὸν λίαν ἐνθουσιῶδες ἀπήγγειλεν ὁ κ. Ἐμ. Μαντραπήλιας. Καί

δὲ τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας καλεῖται Κυριακὴ ἢ ἐν λευκοῖς, [Dominica in albis] διότι, μετὰ θερμὸν τοῦ Ἐπισκόπου κήρυγμά εἰς τοὺς κατὰ τὴν οὐκίαν τοῦ μεγάλου Σαββάτου βαπτισθέντας, οὗτοι ἀπεξιδύοντο τὸ λευκὸν ἔδυμα, ὅπερ Ἰάμβανον ἀναδεδύοντο τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας καὶ ὀπερ δὲ ὅλης τῆς διακαινησίμου ἑβδομάδος ἔφερον, εἰς σύμβολον τῆς διὰ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος προσκτηθείσης ἀμολύτου χάριτος καὶ ἀγιότητος.

Ὡσαύτως καλεῖται Κυριακὴ τῶν νεοφύτων, διότι τὰ τέως νεόφυτα μετὰ ἀπὸ σήμερον συγκατελέγοντο μετὰ τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας φετούμενοι ἐν τῷ πνευματικῷ ἀμπελῶνι τῆς Ἐκκλησίας, ὡς φρούρα τῆς ἐκλογῆς τοῦ οὐρανοῦ κατὰ, διὰ τοῦτο ἐν τῇ λατινικῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ πάλαι, πρὸ τῆς ἰναρξίας τῆς θ. Λειτουργίας, ὡς προαισαγωγή [introitus] ἐβάλλετο καταλλήλως εἰς τῆς Ἁ. Πέτρου β. δ. 2 στίχος ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἔδωλον γάλα ἐπιποθήσασθε. Ἔνα ἐν αὐτῷ ἀδελφῆται· ἐκ τῶν πρώτων δὲ λέξων «καὶ ἀρτιγέννητα» λατινικῶν «quasi modo geniti» καὶ ἡ Κυριακὴ αὕτη φωνάσθη Κυριακὴ «Quasimodo geniti». Τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ μετὰ τοῦ χρόνου τῆς διαμαρτυροῦσας διεφύλαξε καὶ ἡ προτεσταντικὴ Ἐκκλησία.

Ἐν τῇ ἐκείνῃ δὲ σημειοῦμεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν Αἰθίοπων τὴν ἡμέραν ταύτην, καθ' ἣν ὁ Κύριος ἔβρε κεκλιμένους πάντας τοὺς μαθητάς, ὀνομάζει οὐχὶ Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, ἀλλὰ Κυριακὴν τῶν Ἀποστόλων. Γ. Α.

ΙΣΤΟΡΙΑ. — 15 Ἀπριλίου 1827. Δεύτερα τῶν Ἑλλήνων προσβολὴ κατὰ τοῦ μοναστηρίου ἐν Φαλήρῳ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

6. **Εἰς τὴν θάλασσαν 2**, μυθιστορία δι' ἀνήθους μετὰ 25 εἰκονογραφίῶν κατὰ παράφρασιν τοῦ κ. Ἀριστοτέλους Π. Κουρτίδου.

7. **Σελίδες ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ βίου** ἢ ἡ καταστροφὴ ἐνός σπουδαστοῦ, διατριβὴ τοῦ κ. Εὐσταθίου Θ. Βερροιώτη.

8. **Σταχυογραφήματα** τοῦ κ. Νικ. Ἰω. Σταματέλου.

9. **Λόγος** περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς τοῦ ἀνθρώπου σωματικῆς, ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς ἀγωγῆς, καὶ περὶ τοῦ προορισμοῦ τῆς μητρὸς καὶ τῶν καταστημάτων τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀπαγγελθεὶς τῇ 30 Ἰανουαρίου 1884 κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τοῦ σχολείου, ὑπὸ τοῦ κ. Δημητρίου Βενετοκλέους, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑλληνικοῦ Λυκείου τῆς ἑλληνοαιγυπτιακῆς κοινότητος.

10. **Ἡ ὀμηρικὴ φράσις ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δημῳδῇ ποιήσει** ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Ζαννέτου.

11. **Τὰ μνημεῖα τῶν Ἀθηνῶν**, ιστορικὴ καὶ ἀρχαιολογικὴ αὐτῶν περιγραφή, ἔργον τοῦ τελειοφοίτου τῆς φιλολογίας κ. Παναγ. Γ. Καστρομένου.

12. **Ἡ δεκάμηρος τοῦ Βοκακίου** κατὰ μεταφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ (τεύχη δύο) ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἐνώσεως.

13. **Gaetano Grassetti Romano**, βιογραφία ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Δε. Βλαζῆ.

14. **Πρακτικὸς ὁδηγὸς ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γραφῆς καὶ ἀριθμητικῆς** ὑπὸ τοῦ πρωτοβαθμίου διδασκάλου κ. Ἰω. Παπαθανασίου, τύποις Σ. Κ. Βλαστοῦ.

15. **Ἐκφράσεις Πανελληνίου ἡρώου** ἐκτεθέντος ἐν τῇ ἱστορικῇ τῶν μνη-

μείων τοῦ ἀγῶνος ἐκδόσει τῇ 25 Μαρτίου 1884 ὑπὸ Λυσάνδρου Καυτανζόγλου.

16. **Περὶ θεωρίας, ἐναίσιμος ἐπὶ διδακτορικῆς διατριβῆς** ὑπὸ Κ. Η. Πολυγέτους.

17. **Περὶ τῶν ὀρίων τοῦ ἀνθρώπου πνεύματος** ὑπὸ τοῦ δικηγόρου καὶ ὑφηγητοῦ κ. Ἀνδρέου Δ. Παπαδιαμαντοπούλου.

18. **Τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐν τῇ ἱστορίᾳ**, λόγος πανηγυρικὸς ἀπαγγελθεὶς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τμηματάρχου κ. Νεοκλέους Καζάζη.

19. **Ἡ Ἑλλάς πρὸ τοῦ 1821** ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Βικέλα.

20. **Θέατρον ἑλληνικὸν Παναγιώτου Δ. Ζάννου**. Τόμος πρῶτος, ἐν ᾧ περιέχονται «Οἱ μνηστῆρες τῆς Πηνελόπης» καὶ «Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Ὀδυσσεύς» τραγικοκωμῳδία εἰς πράξεις πέντε. «Ἐρωτικὴ ἀπόπειρα», κωμικὸς διάλογος. — «Ἐρασιμία ἢ Ἐρωτικὸς κόμβος», κωμῳδία εἰς πράξεις δύο. Μετ' ἀσμάτων καὶ μουσικῆς πρὸς κλειδοκύμβαλον.

21. **Ἀττικὸν δίκαιον, τεῦχος Α'**, «ὁ Ἄρειος Πάγος καὶ οἱ ἐφῆται» ὑπὸ τοῦ ἀεροπαγίτου κ. Ἀχιλλέως Ἀγαθονίκου.

22. **Ἀθίδες Ἀῤῥαί**. Ποιήματα Γεωργίου Μ. Βιζυνοῦ.

23. **Δοκίμιον ὑποκριτικῆς** ὑπὸ Ἡλία Ὀρολογᾶ Δασκαρίτου.

24. **Παράρτημα τῆς ἐφημερίδος τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς νομολογίας** ὑπὸ Σ. Κ. Μπαλάνου. Ἐν τῷ τεύχει τούτῳ ἐμπεριέχονται οἱ κατὰ τὸ 1883 νόμοι καὶ τὰ σπουδαιότερα Β. Διατάγματα.

25. **Τερψιχόρη ἤτοι συλλογὴ χορικῶν ἀσμάτων** εἰς χρῆσιν τῶν σχολείων ὑπὸ Α. Ν. Μάλτου δ. φ. (Τεύχος α', περιέχον 25 μονόφωνα καὶ 62 δίφωνα ἄσματα μετὰ 112 ὀδικῶν ἀσκήσεων καὶ προκαταρκτικῶν γνώσεων).

26. **Ein Beitrag aus Griechenland zur Pocken und Impfrage** von Dr. Bernhard OrNSTAIN generalarzt in Athen.

Περὶ τῶν σπουδαιωτέρων ἐκ τῶν ἄνω ἔργων θέλομεν γράψαι προσεχῶς ἐν ἐκτάσει.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Ἀρχαιοφίλῳ Μουσειῶν (ὅπου ἐτάφη ὁ ποιητὴς Μουσαῖος) καὶ οὐχὶ Ἰδφορῶν Μουσῶν ἐλέγετο ὁ πρὸς τὸ Νᾶ τῆς Ἀκροπόλεως λόφος, ἐφ' οὗ τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοππάπου υἱοῦ τοῦ Ἐπιφάνους ἱγνίου τοῦ Ἀντιόχου. Ἐπιτουροκρατίας διεῖ ἀπαντα σχεδὸν τὰ κτίρια ἀπώλεσαν τὰ ἀληθῆ των ὀνόματα τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοππάπου ἀνομάζετο κατὰ τὸ ἀποσπάσμα χειρογράφου ἰσχυρῶς δημοσιευθὲν «κουτὶ τοῦ Τραϊανου».

Ἐθνομολόγῳ. Τὸ παλαιὸν σύστημα τοῦ ἀφῆσαι εὐφύτας ἐκ τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ γραφῇ ἐπιστημονικῶν ἀνακρίσεων ἐγκατελείφθη πρὸ πολλοῦ. Διότι καθὼς ὀρθῶς ἔγραφεν ὁ καρδινάλιος Βαρβάριος «ἀκόπως τῆς ἁγίας Γραφῆς εἶναι νὰ μᾶς δεῖξη πῶς ὁ ἄνθρωπος πορεύεται εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ οὐ πῶς πορεύεται αὐτὸς ὁ οὐρανός».

Ἀπαισιόδεδῳ. Τὸ κακὸν εἶναι πολὺ ἀρχαιότερον. Ὁ Ῥόδιος Ἀπολλώνιος ἀκούσας τοῦ Κι-

κέρνας ἀναγινώσκοντος ῥητορικὴν μελέτην Ἑλληνιστῆ, ἔειπεν ἡς «Σὺ μὲν, ὦ Κικίριον, ἐκπαιθὸς καὶ θάμναλῳ, τῆς δ' Ἑλλάδος οὐκ εἶσθαι τὴν τὴν ὄραν ἢ μόνον τῶν καλῶν ἡμῶν ἀπελείπειτο, καὶ ταῦτα Ῥωμαῖοις διὰ τοῦ προαγόμενου, παιδεύειν τὰ καὶ λόγαν».

Λοῦκοῦ ἄλλῳ. Καὶ εἰς τοῦτο οἱ Βυζαντινοὶ ὑπερτιροῦσιν. Ὡς γνωστὸν ὁ αὐτοκράτωρ Ἰσαάκιος ὁ Ἄγγελος εἶχε προορίσει διὰ τὰ ἔσοδα τῆς τραπέζης του τὰ ἐκ τοῦ λειμῶνος τοῦ Βουκολιόντος εἰσοδήματα, ἀνιρχόμενα καθ' ἑκάστην εἰς 4 χιλιάδας λίτρας ἀργύρου.

Δημοκρατικῷ. «Οὐκ ὄμως φιλελευθερώτερος τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ εἰπόντος. «Ὅταν ὑπάρχουσι δύο σταθμοὶ καὶ δύο μέτρα. Τὰ δίκαιον εἶναι ἐν καὶ αἰώνιον καὶ δὲν εὐρίσκειται εἰς τὰς δυναστείας αἰετὶς ἐφήμεροι ὄσοι ἐκλείπτουσι καὶ ἔκλειπονται, ἀλλ' εἰς τὸν λαὸν ὅστις εἶναι αἰώνιος».

Ἀστρολάτρῳ. Τὰ μνηστῆρα τοῦ κόσμου θεωροῦντο ἅπαντα, αἱ δὲ γνώμαι τῶν σοφῶν τῆς γῆς οὐδένα ἔπειθον, δικαίως δὲ ὁ Σαίκτηρ Κλεγε πρὸς πράγματα συμβαίνουσιν ἐν τῷ οὐρανῷ πολὺ παρόρως ἢ ὅπως οἱ σχολαστικοὶ τῆς γῆς ὑποθέτουσιν. Ἡδὲ ὄμως ταῦτα δὲν ἐπιδέχονται πλέον συζήτησιν, διότι κατὰ τὴν τελευταίαν διακήρυξιν τοῦ ἐκ Ξηροχωρίου κ. Σταματίου Μπασσίνια: «Ἡ γῆ! δὲν θὰ διατηρηθῆ γόνιμος ἐπὶ πλείστους ἐνιαυτοὺς μετ' ἑλαχίστην σειρὰν ἐνιαυτῶν ἢ γῆ θὲ σταματήσῃ! αἱ μὲν πηγαὶ τῶν ὑδάτων τῆς ἑλστέως ἔθανιθῆσονται, τὰ δὲ ἅπαντα ὕδατα τῶν θαλάσσης ἐκ ἀμαρτίαν ἀπερῆσονται. Καὶ ὁ μὲν Ἥλιος ἀνελεύσῃ ἢ ἐκλείψῃ ἢ δὲ Σελήνη θὲ διαλυθῆ. Τὸ δὲ στερεωματικὸν καὶ ἄγανον σῶμα τῆς γῆς θὰ μετῆ ἀνέπαρον ἐν τῷ βαθεῖ σκότει μέρει 35,000,000,000,000 ἐνιαυτῶν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου».

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

19. Εἰς τὰς χεῖρας σου με ἔχεις καὶ πάλιν γὰρ με φρονίσῃς. Ἄν τὴν κεφαλὴν μου κόψῃς τὸς ἀμύσεως με στολίσεις με ἀστέρητα διαμάντια καὶ μ' ὀδύμαυρη στολή. Σκέψου ἴγῳ καὶ θὰ μ' εὐρῆς, εἶμαι ἰσχυροὶ πολὺ. Π.

20. Ἄν λάβῃς δύο, πέλαγος ἀν' ἄβυθῷ, ἐνα, εὐθός. Ε. Κ.

ΑΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

15. Ἀστακός. 16. Ὀριον—Ῥιον. 17. Σταυρὸς—Ταυρὸς. 18. Μανδράγορας.

Αὐταὶ ἀπάντων. Αἱ κυρίαὶ Ἰουλίτ' Ἰουλίτ' Ῥομπότση καὶ Αἰκ. Στεφ. Διανοσταφίδη. Αἱ δεσποινίδες Σοφία Βαλτατῆ, Ἄγγελα Παπαδαίου, Φρᾶνς Ἀργατῆ, Νέζα Γ. Βελδέση καὶ Χαρίκλεια (ἢ παρεπιδημοῦσα). Οἱ Κύριοι Δ. Ν. Πρεβεζάτος, Ἀναστ. Λόντος, Γ. Ν. Σακορράφος, Α. Κορωναῖος (ἐν Παρισίῳ) Ἰ. Παχούμιος ἐν Πρεβεζῇ καὶ ὁ Κ. Ν. Ἀ. ἐμμέτρως ὡς ἔτις. Ἄφου ἀνιγνῶσα κ' ἐγὼ τὸ σημεῖον σου φύλλο, τῶν ἀνιγμάτων ἤθελα τὰς λύσεις νὰ σοῦ στείλω εἰς σίχου;.. ἀλλὰ σκέπελο; μέγας γὰρ τὸν σκοπόν μου ἐστάθῃ ἢ ἀπειρία μου καὶ πᾶσι τὸ σκεδόν μου. Μίαν κατάληξιν ἔζησ' εἰς μάτην ὡραν μίαν καὶ ἐμυκτήρισα κ' ἐγὼ τὴν τῶσ' μ' ἀπειρίαν. Αἱ, οὐ δὲν ἔχεις ἔριον ψιθόριον μονάγος. Κι' ἄ; λέγῃ, ὅ, τι ἔστ' ἐὰν ὁ ἀνιγματογράφος.. Ἀπὸδῆσα, Βαρβόθηκα στομάσι τὸ μυαλό μου. Καὶ ἔπειλα σὴν ἠδῆκα νὰ κάμω τὸν στυρό μου Ἐπλάγισα νὰ κομῆθῃ, ὅς σου ληπτὰ τῆς ὄρας κοιμώμωνα ὅταν νὰ ἤμωνα ὁ δίδιος Μανδράγορας. Ἄν τὸ ἤρῃς!